

PORTRÆT SERIE:

Tæt på og bag om magten

HK-bladet vil i de kommende numre bringe en serie af portrætter af de administrative medarbejdere tæt på og bag nogle af de mest magtfulde mænd/kvinder i Danmark.

Mange gør sig forestillinger om, hvordan det er at arbejde steder, der er meget i søgelyset og har indflydelse på mange menneskers liv. Det vil portrætserien give et indblik i.

For **Sussie Dvinge Agerbo** er det ikke bare et job, hun har i vindmøllegiganten Vestas – tæt på koncernchef **Ditlev Engel**. Det er en livsstil. Og hun føler, hun hver dag er med til at skrive verdenshistorie.

SUSSIE ER EN DEL AF VERDENSHISTORIEN

TEKST KIRSTEN MARIE JUEL JENSEN FOTO LISBETH HOLTEN

Diamanten i hjørnetanden kommer til syne, som hun smilende træder ind i Vestas' bestyrelseslokale i Randers. Hun hilser glad på de andre. Ser rundt over bordene, der er stillet op i hestesko-form. Der er ingen faste pladser, men hun sætter sig alligevel der, hvor hun plejer. Hun kan se lige over på Ditlev Engel. Han er koncernchef i Vestas. Og hun – Sussie Dvinge Agerbo – er en af de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer. Men her i lokalet er deres titler ligegyldige – her er de sammen om at sikre, at Vestas går i den rigtige retning.

- Jeg bliver 100 procent regnet på lige fod med de andre i bestyrelsen, selv om det er nogle af de tungeste drenge i dansk industri, jeg sidder sammen med. Jeg er måske ikke ekspert, når det kommer til økonomi og industri, men så kan jeg lytte og lære en masse. Til gengæld kan de lære en masse af mig i forhold til medarbejderforhold, fortæller Sussie Dvinge Agerbo. Hun er kun 40 år, men har alligevel snart været i Vestas i 21 år. Hun begyndte som kontorelev og blev senere ansat som sekretær. Senere udviklede hendes stilling sig til projektarbejde og senere igen til IT. Og nu arbejder hun som "Senior System Professional" i Vestas. En af opgaverne er at undervise lederne

i Vestas i at bruge en lang række IT-baserede kompetenceværktøjer, som de skal bruge til medarbejder-samtaler.

I november 2005 blev hun valgt som medarbejderrepræsentant til Vestas' bestyrelse, og det er altså derfor, hun cirka en gang om måneden tager til Randers for at være med til at lægge strategien for Vestas' fremtid. Som hun sidder i bestyrelseslokalet er hun ikke bare tæt på magten, men har også selv magt. Magt er dog bare et ord for hende – et ord som hun slet ikke skænker en tanke.

- Det er en stor ære for mig, at mine kolleger har tiltro til, at jeg kan varetage den post. Men jeg synes ikke, det er anderledes at sidde i bestyrelsen end at sidde sammen med en flok af andre kolleger. Vi har hver især et kompetenceområde, vi kan sparke ind med. Jeg tænker absolut heller ikke over, at jeg har magt, siger hun og fortsætter:

- Jeg tænker på det som et samarbejde. Og så tænker jeg over, at det er vigtigt at få synspunkter frem for mine kolleger.

Holder møder over hele verden uden at rejse

Selv når Sussie Dvinge Agerbo sidder stille, udstråler hun en helt særlig energi. Hun er alvorlig og seriøs, når hun er i gang med sit arbejde, og hun laver

I Vestas siger vi **"Wind. It means the world to us"**, og det kan man mærke, medarbejderne er engageret i. Jeg mener, Vestas er og skal være en enormt engagerende arbejdsplads, der også kræver engagerede medarbejdere, som forstår, at vi skal være verdens bedste inden for det, vi laver, for ellers kan vi ikke klare os på det globale marked.

Ditlev Engel, koncernchef i Vestas

► sine lister for dagen, så opgaverne kan få et flueben undervejs. Men når hun taler med andre – i telefonen eller ansigt til ansigt – får hun altid sneget et godt grin ind undervejs.

Hun er et A-menneske med et gigantisk stort A. Står som regel frisk op klokken fem og kører fra sit hjem i Skjern, hvor hun bor med sin mand og datter på 12, så hun er på sit kontor, der ligger på Vestas' store fabriksområde i toppen af Ringkøbing Fjord, klokken 06.30.

Så sætter hun sin bærbare computer til, laver en stor kande te og får svaret på mails og lavet en række udlandsopkald, inden hun går ud i kantinen og spiser morgenmad klokken otte.

- Jeg tilrettelægger selv min arbejdstid. Det er man nødt til, når man skal kunne samle folk fra hele jordkloden til møder. Det er nødvendigt at have frihed til selv at kunne planlægge det. Det er kommet efterhånden, som vi er blevet mere globale. Og det er især en god idé for mig at møde så tidligt, fordi jeg skal kunne ringe op til for eksempel Kina og Indien, fortæller hun.

Sussie Dvinge Agerbo kan holde møder med sine indiske, kinesiske, engelske og amerikanske kolleger og undervise hold af ledere over hele verden i løbet af dagen uden at hoppe på et eneste fly.

Vestas har nemlig indført en række avancerede kommunikationssystemer. Så når hun er til team-møde med sine nærmeste kolleger, der sidder spredt på andre adresser i Danmark, sker det via videokonference.

Og når hun underviser en ny leder på Isle

of Wight i, hvordan han skal afholde medarbejdersamtaler, sker det via et skype-lignende system. Så hun taler med ham over internettet, mens de deler deres computerskærme med hinanden, så hun kan se, hvilke programmer han er inde i, og hun kan guide ham til at klikke på de rette ikoner. Og når hun skal undervise et helt hold Vestas-medarbejdere i Houston, gør hun det i et telepresence-room. Her er en hel væg dækket af tv-skærme. Så hun kan se dem, og de kan se hende. Indretningen i rummet de sidder i, og det rum, hun er i, har det samme udseende, så alle kan have følelsen af, at de faktisk befinder sig det samme sted.

Ramt af den særlige Vestas-ånd

- Det er utrolig praktisk, at vi har så god teknologi, men også nødvendigt. Vestas er jo gået fra en lille smedevirksomhed til en kæmpe global virksomhed. Og rejsetid er meget ineffektivt, siger Sussie Dvinge Agerbo og fortsætter, mens hun smiler igen og bliver helt grebet af sin egen talestrøm, som hun ofte bliver, når hun taler om den særlige Vestas-ånd.

- For mig er det lidt en livsstil at være i Vestas. Her er en god ånd. Her er gode kolleger. Og vi laver et godt produkt, og der er en god ideologi. Jeg ville ikke kunne arbejde et sted, der producerede kemikalier. Jeg tænker tit over, at vi er med til at skrive verdenshistorie hver dag i Vestas. Jeg mener, hvad var der sket, hvis vi ikke havde haft vindkraft?

Hendes engagement i jobbet i Vestas er noget, hendes familie også er nødt til

at forholde sig til og acceptere. Men det gør de også i fin stil, mener hun. Hendes datter kunne allerede som treårig udpege de "rigtige" vindmøller med Vestas' logo. Og hendes mand har lige deltaget i Vestkystløbet sammen med hende, hvor de begge løb for Vestas' hold. Selv når de rejser rundt i verden på ferie, hiver hun ofte lidt Vestas ind over det, uden at de brokker sig.

- Da vi var på ferie Thailand, havde vi en mellemlanding i Singapore, og så ringede jeg ud til vores kontor i Singapore og spurgte, om vi ikke måtte komme forbi. Det giver noget andet, når man har set dem, fortæller hun.

- Og da vi var i USA på ferie, mødte jeg en med en rygsæk på, hvor der stod Vestas. Jeg prikkede ham på skulderen og spurgte: Arbejder du også i Vestas? Og så fik vi en hyggelig snak ud af det. Det bliver altid en god dialog, når jeg har gjort det. Der er en fælles nysgerrighed omkring, hvad det er, vi laver i Vestas.

Fyringsrunden var meget svær

Det store engagement i Vestas er også noget, Sussie Dvinge Agerbo i høj grad bruger i bestyrelsesarbejdet. For her ligger der en masse ekstra arbejde. Arbejde som hun dog med glæde kaster sig over, fordi hun synes, det er så interessant. Alligevel er det ikke altid sjovt. Specielt ikke i efteråret sidste år, hvor Vestas var nødt til at fyre flere hundrede medarbejdere i Danmark.

- Man håber til det sidste, at det ikke bliver nødvendigt. Jeg havde det ikke særlig godt i de dage. Men jeg var nødt til at tæn-

Sussie Dvinge Agerbo

- 40 år
- Gift og har en datter på 12 år
- Udlært i Vestas inden for kontor og administration
- Læst korrespondentfag i engelsk og tysk og taget IT-administrator fag

- Har det sidste halvandet år været Senior System Professional i Vestas Technology.
- Bor i Skjern og arbejder som regel i Ringkøbing, men har også en del arbejdsdage i Århus og Randers.

ke over, at hvis vi ikke gjorde det, så ville det blive værre. Og så var og er jeg 120 procent overbevist om, at det var det eneste rigtige, vi kunne gøre – og beslutningen blev truffet på et sobert og grundigt grundlag.

Den negative omtale, der kom af Vestas og især Ditlev Engel efter fyringsrunden, har hun svært ved at forstå.

- Når man er i Vestas, tænker man: Fatter de ikke noget som helst? Jeg ser Ditlev som et fantastisk inspirerende menneske, som har gjort det fantastisk for Vestas. Han kan snakke med fejedrengen og få en god samtale ud af det. Og han kan tale med direktøren og få en god samtale ud af det. Han lytter altid til, hvad man har at sige, fortæller hun og forsætter:

- I og med at han er den, han er, og han har en meget presset kalender, så overvejer man det lige en ekstra gang, inden man går til ham om noget. Men hvis jeg har haft noget, jeg gerne ville tale med ham om, er jeg gået til ham. Og så bliver tingene altid ændret.

Får et kick ud af globaliseringen

Sussie Dvinge Agerbo har lært sig at blive nogenlunde immun over for alle negative skrivelser. Især fordi hun ved, de forstummer, når de gode resultater ruller frem. Det gør de heldigvis ofte, og hun får et kick ud af de gode beslutninger, hun er med til at træffe i bestyrelsen.

- Beslutninger som at investere i verdens største tårnfabrik i USA (der skal lave tårne til vindmøller, red.). Beslutninger om udvidelser rundt om i verden. At vi bliver mere og mere globale. Det er da fantastisk. Som dansker kan det gøre ondt, at vi mister arbejdspladser herhjemme. Men vi sikrer Vestas i fremtiden. Det giver ikke mening at lave en vinge i Lem og sende den til USA. Det er imod det produkt, vi laver, siger hun.

På den udgangsreplik er hun ved at gøre klar til at tage hjem fra arbejde denne dag. Hun hilser af og sætter sig ud i sin hvide BMW. Hun har travlt. Skal køre til Sønderjylland for at nå til et sølvbrillup samme aften. Men en række arbejdsopkald har hun nu alligevel tænkt sig at klare på vejen. Det er da kun god udnyttelse af tiden i bilen, mener hun. Hun starter motoren og triller af sted. ■